

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

หาต้นทุนเข้าสู่ใจ

สมัยเราเรียนหนังสือไม่มี ป.๔ นะ เพราะฉะนั้นจึงได้เอา ป.๓ ออกอวดเรื่อย เรียนใครจบ ป.๓ ให้ออกเลย อายุครบไม่ครบไม่สำคัญจบชั้นแล้วออก เรายังจบชั้นแล้วออกก่อนเลย พอหลังจากนั้นมาเขาก็มี ป.๔ จนกระทั่งปานนี้มันถึง ป.โทนก็ไม่รู้เราไม่ได้สนใจ เราได้แค่ ป.๓ เราพอ นี่ก็ได้เคยพูดให้ลูกศิษย์ฟัง ป.๓ นี่สำคัญอยู่นะ ประถมก็ ๓ นักรธรรมก็ ๓ ตรี โท เอก เปรียญก็ ๓ มันก็แปลกอยู่ มีแต่สาม ๆ ไปด้วยกันเลย เรายังแต่ก่อนกำลังบำเพ็ญนั้น เราก็อาจจะได้โลกุตระธรรม ๙ นะ มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ เป็นโลกุตระธรรม ๙ แต่ก่อนอยากได้ เตี้ยวันนี้มันหมดวาสนาแล้วเลยเอาแค่ ป.๓ พอแล้ว

นี่ทองคำที่ได้มาแล้ว พี่น้องทั้งหลายโปรดทราบทั่วหน้ากันนะ สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒ สิงหาคม ทองคำได้ ๑ บาท ๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๒ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๕,๐๕๙ กิโลกรัม ทองคำที่ได้หลังจากการมอบแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ผ่านมานี้ ได้ทองคำ ๑๕๒ กิโล ๖๒ บาท ๕๓ สตางค์ รวมทองคำที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นทองคำ ๕,๒๑๒ กิโล เงินดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๖,๘๖๗,๘๘๙ ดอลลาร์ เราไม่ได้นับที่อยู่ในบัญชีที่ยังไม่ได้มอบ อันนี้หมายถึงมอบแล้วสำหรับดอลลาร์ เวลานี้กำหนดมันได้แล้วแหละ ๗ ล้านได้แล้ว อยู่ในบัญชีทั้งสองบัญชี บัญชีที่อุดรก็มี บัญชีที่กรุงเทพฯก็มี เป็นดอลลาร์ด้วยกัน เราเป็นผู้ถือบัญชีทั้งหมดไม่ว่าทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราถือบัญชีทั้งนั้น เพื่อรักษาความรั่วไหลแตกซึม เราเข้มงวดกวดขันมากในการช่วยพี่น้องชาวไทยคราวนี้ สมกับเราร้องโกกตอนเมืองไทยจะจม ให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาเอารายการที่ติดหนี้เขาจากส่วนใหญ่ในกรุงเทพฯออกมาให้มาอ่าน พออ่านแล้วเราร้องโกกทันทีเลยนะ ด้วยความสะเทือนใจมากทีเดียว

เมื่อออกมาเป็นผู้นำแล้ว ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราถือบัญชีผู้เดียวเลย ไม่ให้ใครมาทำงานแทนเรา เราเป็นคนสั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียวทั้งหมดตลอดมานี้ และจะตลอดไปด้วยนะ เพราะฉะนั้นเราถึงภูมิใจในการช่วยพี่น้องทั้งหลาย บอกว่าแม้แต่บาทหนึ่งเราไม่เคยมีในเจตนาของเรา ไม่มีเลย มากน้อยเราส่งจ่ายด้วยเหตุด้วยผลสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว เอ้า จ่าย ๆ มากก็จ่าย น้อยก็จ่ายตามเหตุผลนั้นเรียบร้อยแล้ว จ่าย ที่จะให้ทำสู่มสู่มหัวเราไม่ทำ เราพิถีพิถันมากกับเงินพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคผ่านหลวงตา เราก็ด้วยความ

พิธีพิถัน ด้วยความชวนชวายเป็นพี่น้องทั้งหลาย ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๕,๒๑๒ กิโลแล้วเวลานี้มันเลย ๕ ตันไปแล้ว เศษจากนี้ก็จะมีเพิ่มเข้าไปให้ได้ ๕ ตันอีก ก็เป็น ๑๐ ตัน นี่เป็นจุดมุ่งหมายของหลวงตา ให้สมกับร้องโก้งทีเดียว

เพราะกระเทือนใจมากเมืองไทยเรา ตั้งแต่ตั้งเป็นเมืองไทยมา ก็ไม่เคยมีเอนมีเอียง จะล่มจะจมที่ไหนไม่เคยมีเลย แต่ก็มากกระเทือนเอาอย่างหนักเมื่อสามสี่ปีผ่านมาแล้วนี่ จนกระทั่งเราทำได้ทำมืออย่างนี้เลยนะที่ร้องโก้งนะ เพราะดูเงินที่ติดหนี้ติดสินเขานี้ เหมือนกับเขาเป็นเหยี่ยวใหญ่ พวกเราทั้งหลาย ๖๒ ล้านคนเป็นหัวหนู เขากำเมื่อไรหมดเลยไม่มีเหลือ เพราะเขาเป็นนายหนี้เรา กำปั๊บเดียว ถ้าเอาเงินมาใช้เขาไม่ได้แล้วนี่เป็นเมืองขึ้นของเขาทั้งหมดนี่ซิ เวลานี้เขายังไม่กำเขากางไว้เฉย ๆ เอ้า ๆ ดิ้นเรา มีช่องว่างที่จะดิ้นได้ จึงได้อุตสาห์พยายามดิ้นมา เวลานี้ก็ได้ทองคำตั้ง ๕ ตันกว่าแล้ว ดอลลาร์เราก็เข้า ๗ ล้านแล้ว

สำหรับเงินไทยนั้นได้แยกออกไปซื้อทองคำ ๙๓๑ ล้านแล้ว ซื้อทองคำเข้าแล้ว แล้วอีก ๑๐ ล้านเราเอาไปซื้อดอลลาร์ ตอนที่เราจะเอาดอลลาร์ไปรวมกันกับทองคำไปมอบด้วยกัน จะให้ได้ ๓ แสนแต่มันไม่พอ ๓ แสน แล้วเวลามันรีบด่วน เลยคว้าเอาเงินในโครงการออกมา ๑๐ ล้านมาซื้อนี้ แล้วก็เข้าเป็นดอลลาร์ ๓ แสนนะ กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ เหลือจากนั้นเราก็ช่วยชาติบ้านเมืองดังที่เห็นนี้แหละ เมื่อวานนี้ก็ไปทำอุเทน ไปดูตึกที่กำลังสร้างแล้วก็กลับมา เพราะเราจวนไปกรุงเทพ ไม่ได้ไปดูตึก เพียงแต่สั่งเสียอะไรเขาก็สั่ง เมื่อวานนี้ดูอะไรเรียบร้อยแล้วก็กลับมา นี่หมายถึงเงินที่นอกจากเข้าสู่คลังหลวงนะ

เงินเหล่านี้ออกทั่วประเทศไทย เรียกว่าทุกภาคเลยเงินไทยพี่น้องทั้งหลายบริจาคไว้ นี่ ส่วนมากพวกโรงพยาบาล โรงเรียน มากนะ ที่ราชการก็มีอยู่ทั่ว ๆ ไปเป็นแห่ง ๆ แต่สำหรับโรงพยาบาลมีมากจริง ๆ เวลานี้ร้อยกว่าโรงนะโรงพยาบาล ที่ทางวัดนี้ช่วยตลอดมา ร้อยกว่าโรง รถก็ร้อยกว่าคัน ฟังซิ เครื่องมือแพทย์ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ไม่ต้องนับ เพราะมันปลีกมันย่อย ส่วนใหญ่มีน้อยมาก ปลีกย่อยมีแทบทุกโรงพยาบาลที่เราเข้าไปช่วยนะ ส่วนใหญ่เช่นอย่างเราช่วยโรงพยาบาลศูนย์ รักษาตา คือรักษาตานี้เราให้สั่งซื้อร้อยเปอร์เซ็นต์ให้สมบูรณ์แบบเลย อันนี้มากอยู่นะ ตั้ง ๑๐ กว่าล้าน เฉพาะตาเท่านั้นตั้ง ๑๐ กว่าล้าน คือให้สมบูรณ์เลย

เพราะฉะนั้นทาง เฉพาะอย่างยิ่งก็ทางภาคอีสานได้อาศัย จังหวัดไหน ๆ มาเต็มอยู่ที่โรงพยาบาลศูนย์เกี่ยวกับตา ไปที่ไรเห็นแน่น ๆ ไปตามห้องต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องการตรวจโรคอะไร ๆ นี่มีประปรายไม่ค่อยมากนะ แต่ห้องตาที่ไรอัดแน่น ๆ ก็ทำให้เราสงสัยถามเขาทำไมจึงมากตลอดเวลา ห้องตานี้ทำไมมากมายตลอดเวลา มาที่ไรแน่นทุกที่ โอ๊ย นี่

ไม่ใช่แต่อูตรเรา แถวนี่มานี้หมตว่างั้นนะ จังหวัดต่าง ๆ เข้ามานี้หมตมารักษาตา อ้อ เราก็ยอมรับ เพราะฉะนั้นเราจึงภูมิใจที่ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเกี่ยวกับเรื่องตา มาคิดย้อนหลัง โอ๊ย คนตั้งแต่เรายังไม่ได้ให้เครื่องมือนี้คนตาบอดไปเยอะนะ ที่นี้พอได้เครื่องมือมาแล้ว หากว่าจะบอดมันก็สุดวิสัยของเครื่องมือนี้ถึงจะบอดได้ ถ้าอยู่ในวิสัยนี้รักษาได้นะ อันนี้มีแพงอยู่บ้างถึง ๑๐ ล้านกว่า หมายถึงเครื่องมือแพทย์นะ นอกจากนั้นก็ไปตีกไปอะไร ๆ

ตีกก็แล้วแต่ตีกเล็กตีกใหญ่ จนถึง ๑๐ กว่าล้านก็มีตีกบางหลัง ๆ สิบล้านกว่า ๆ ใหญ่เล็กอะไรก็ตามอยู่ในความรับผิดชอบหรือเหตุผลที่ลงกันเรียบร้อยแล้ว เอาเท่าไรให้เลย ๆ นี่หมายถึงเงินพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคผ่านเข้ามาหาหลวงตา ไม่มีทางไปไหนเลยว้างั้นเถอะ เราเข้มงวดกวดขันขนาดนั้น สมกับที่เราร้องโก้ก สงวนรักษาชื่อเสียงกิตติศัพท์ กิตติคุณของชาติไทยเราไว้ให้คงเส้นคงวาต่อไป ด้วยการอุทิศสำหรับชวนชวย แต่ก่อนเราเคยได้เมื่อไรทองคำน้ำหนักถึง ๕ ตัน เราก็มักไม่ได้ นี่ก็เพราะน้ำใจของชาวไทยทั้งหลายที่รักชาตินั่นเอง ต่างคนต่างช่วยกันชวนชวยหามาจนได้ ๕ ตันกว่าแล้วเวลานี้ ดอลลาร์ก็เรียกว่า ๗ ล้านบาท นับบัญชีที่ยังไม่ได้เข้าคลังหลวง บัญชีสองแห่งได้ ๗ ล้านบาท กว่าทองคำจะได้ถึง ๑๐ ตันเมื่อไร ดอลลาร์นี้จะต้อง ๑๐ ล้านกว่าไปเลย อย่างน้อยต้อง ๑๐ ล้าน

เมื่อทองคำถึง ๑๐ ตัน ดอลลาร์จะไม่ถึง ๑๐ ล้านไม่ได้ เทียวหาตีกระเป่าคนแหกหมด เข้าใจไหม ต้องให้ไปด้วยกัน ๆ จากนั้นเราก็ภูมิใจแล้วก็ปล่อยแหละ การที่จะช่วยชาติบ้านเมืองด้วยวิธีการอย่างนี้ ก็เรียกว่างดไปเลย หยุดไปเลย หายห่วงว้างั้นเถอะ เวลานี้กำลังเป็นห่วงอยู่มาก หากว่าหลวงตาบัวตายนี้ได้เดือนเลยนะ ใครจะหาทางออกไม่ได้นะ เราต้องเดือนเพื่อหาทางออกเพื่อหลบภัยไว้ก่อน เวลานี้หลวงตาเดือนพี่น้องชาวไทยทั้งประเทศให้รู้เนื้อรู้ตัวไว้ก่อน ให้หาที่หลบภัยไว้ ถ้าหากว่าทองคำไม่ได้ ๑๐ ตัน เราตายนี้เราไปเป็นเปรต เปรตตัวนี้จะสำคัญมากทีเดียว ไม่ว่าชอกแซกซิกแซกบ้านเรือนใครก็ตาม ผู้ใหญ่ผู้น้อยมันจะตามตีแหก หมูหมาเปิดโก่ใครเลี้ยงไว้ที่ไหน เราเป็นเปรตจะเที่ยวไล่จิกไล่ตีแหกไปหมด ใครไม่อยากจะให้หมูหมาเปิดโก่แตกบ้านแตกเรือน ผู้คนแตกจากเมืองไทยแล้ว ให้หาทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน หลวงตาบัวตายแล้วจะไม่เป็นเปรต เข้าใจไหม เปรตตัวนี้มันร้ายแรงมาก ให้จำเอาไว้ทุกคน

เวลานี้กำลังบอกเดือนหาทางออก คือให้หาทองคำมาได้ ๑๐ ตัน นี้ออกแล้วหาไม่หาก้อออกได้เลย ถ้าไม่ได้อันนี้แล้วหาเท่าไรก็ไม่พ้น หาช่องนี้ก็จะไปตักช่องนั้น เปรตตัวนี้มันฉลาดนะเวลาจะเอาคน มันหาตีทางโน้นตีทางนี้ ร้องเท่าไรก็ไม่ยอมถ้าไม่ได้ทองคำมาเอาตรงนั้นนะเป็นเครื่องประกันตัว พุดแล้วเหมือนเด็กพุด เหมือนบ้าด้วยนะ อย่างเมื่อ

วานก็ว่ากิเลสจนมือมันบวมมันซ้ำ จนจะได้ส่งกิเลสเข้าโรงพยาบาล ฟังซิเนมันเคยมีไหมล่ะ โรงพยาบาลก็มาเกี่ยวกับหลวงตาบัว หลวงตาบัวต้องขู่พวกกิเลสอีก เอาอีกแหละ ต้องให้เบามือลง แน่ะ ทรมานเขาจนกระทั่งมือบวมให้เบามือลงไป ถ้าไม่เบามือไม่เอาเข้าโรงพยาบาล ตัดกัน แน่ะอย่างนั้นก็ยังเอามาพูด มันต้องอย่างนั้นซี นี่เราค่อยเบาใจขึ้นไปเรื่อย ๆ แหละ

วันที่ ๗ นี้ก็จะไปแสดงธรรมที่กรมประชาสัมพันธ์ อันนี้เราก็ได้ตกลงรับแล้วด้วย เหตุผล ที่แรกเราไม่รับ แต่เมื่อเหตุผลพร้อมแล้วเราก็เลยจำต้องยอมรับ ต้องสัต์ตาหะไปเทศน์ ไปภายใน ๗ วันกลับมา ไปวันที่ ๓ ที่ ๔ ก็มีเทศน์ ที่ ๕ เทศน์ ที่ ๖ พัก ที่ ๗ ก็เทศน์กรมประชาสัมพันธ์ รู้สึกว่าจะเป็นงานใหญ่เราจึงรับไปเทศน์ให้ วันที่ ๘ ดูว่าพัก วันที่ ๖ นั้นดูจะเป็นวันพระกรรมฐานทางภาคกลางจะมารวมกัน เรียกว่าฟังโอวาทคำสั่งสอนหรือขอขมาอะไร ตามประเพณีทำวัตรทำวากันอย่างนั้น พร้อมกับการฟังเทศนาว่าเราก็ได้ วันที่ ๖ วันนั้นจึงเป็นวันเพื่อพระสงฆ์ทั้งหลายเหล่านี้จะมา ทราบเรื่องราวมาอย่างนั้น วันที่ ๗ ก็ไปเทศน์ที่กรมประชาสัมพันธ์ วางอย่างชัดเจนเวลานี้ก็มีว่างวันเดียว วันที่ ๘ วันเดียวว่าง วันที่ ๙ พอฉันเสร็จแล้วก็ออกเดินทางกลับมา ไปคราวนี้มีว่างวันเดียว วันนี้พอฉันเสร็จแล้วก็จะได้ออกเดินทางไปกรุงเทพฯนะ ไปเรียบ ๆ ไปธรรมดา ๆ จากนั้นไปสวนแสงธรรม ๕๗๕ กิโลเมตร ๖ ชั่วโมง แต่เรามีรถนำ รถนำมันก็ไปเรื่อย ๆ ถ้ารถธรรมดาเรานั้นอาจจะถึง ๗ ชั่วโมง มันไกลอยู่นะ นี่ค่อยไปธรรมดา ๆ

โอ๊ย.ไปด้วยความหวังบรรดาพี่น้องชาวไทยเรานะ เราไปนี่นะ ไม่ได้อะไรนะ สำหรับเราเองเราหมดปัญหาโดยสิ้นเชิง เราไม่มีอะไรที่เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว ที่ติดที่ติดนี้เพื่อชาติไทยของเราสมกับที่ร้องโก้ เข้ากันได้ไม่จิตใจงานนะ ที่ร้องโก้ด้วยความกระเทือนใจเอาอย่างมาก ที่นี้ความอดสูสำหรับพยายามเพื่อชาติไทยของเรา เราก็ไม่มีการจิตใจงานหมุนตัว ๆ มีหน้าซำตายแล้วยังไม่ถอยอีก ตายแล้วยังเป็นเปรต ยังจะไล่เบี่ยคนอื่นอีก เอาทองคำเข้ามาค้ำหลวง โน่นนะ เห็นไหมถึงขนาดตายไปแล้วไปเป็นเปรตมันยังไม่ถอยการสู สูความจน เมืองไทยเราจนจะวายังไง คนไทยเราจะไปนอนเฝ้ากองเงินกองทองอยู่บ้านเฉย ๆ ไม่ได้ เปรตตัวนี้จะไปเที่ยวหาตีทองคำตามกระป๋องกระป๋องให้แตกหมดเลย

หมู หมา เป็ด ไก่ ให้ไปเตือนกันนะ พอกลับไปถึงบ้านให้ไปตีเถาะประชุม ให้บอกพวกเปิดพวกไก่ สุระวังให้ตื่นนะ เขาก็ไม่รู้เรื่องรู้อ่าว เอ้า ระวังอะไร นี่ตั้งแต่เกิดมาก็อยู่กับเจ้าของนี่มันระวังอะไร มันหากมีเรื่องระวังไม่สำคัญไม่บอก เจ้าของก็จะบอกอย่างนั้นนะ เรื่องสำคัญมันคืออะไร ก็หลวงตาบัวเรานั้นแหละ ขึ้นนะ หลวงตาบัวเป็นอะไรจึงต้องสำคัญ

ก็หลงตาบว่าถ้าไม่ได้ทองคำ ๑๐ ตันแล้ว ท่านตายไปแล้วท่านจะเป็นเปรตมาโล้ราวีตีหมดไม่ว่าผู้ว่าคนว่าเปิดว่าไก่เอาให้แหลกไปหมด เพราะฉะนั้นจึงต้องตีเกราะประชุมหาที่หลบภัยเอาไว้ อย่างนั้นหรือ พวกไก่เขาจะตอบ หมูหมาเขาจะตอบว่างั้น ไ้ปุ๊กก็ ไ้หยอง เขาก็จะตอบแบบเดียวกัน อย่างนั้นหรือ ถ้าอย่างนั้นพวกเราต้องหาทองมาเตรียมเอาไว้พร้อมตั้งแต่บัดนี้ละ

หมาเขาไม่หนีเขาเห็นว่าเจ้าของเขามีทอง เขายังไม่ยอมหนี นอกจากเจ้าของไม่มีทองหรือมีทองแล้วไม่ยอมให้ ตระหนี่ถี่เหนียว หมาต้องหาที่หลบภัย วิ่งกันหัวซุกหัวซุน ไม่อย่างนั้นเปรตหลงตาบว่าเอาแหลก อ้อย.เปรตตัวนี้ก็พิลึกนะ ไม่เคยมีที่ไหน เปรตถึงขนาดนี้รุนแรงเหลือเกิน จนกระทั่งหมู หมา เป็ด ไก่ ได้ตีเกราะประชุมกัน มันเกินไปแหละพวกเรา

คิดว่าคนจะมากนะผู้ว่าฯ กรมประชาสัมพันธ์ คราวนี้นะ ดูเหมือนมีแต่หน่วยงานใหญ่ ๆ มีหน่วยไหนบ้าง

โยม ๒๐ หน่วยงานครับ วันที่ ๗ สิงหาคม กรมประชาสัมพันธ์ เป็นหน่วยงานหลัก เวลาบ่าย ๒ โมงครับ มีเจ้าภาพที่ร่วมด้วย

๑.การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

๒.กระทรวงการคลัง

๓.สำนักงบประมาณ

๔.สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

๕.สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๖.กรมธนารักษ์

๗.กรมบัญชีกลาง

๘.กรมสรรพากร

๙.ธนาคารออมสิน

๑๐.กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑๑.กรมควบคุมมลพิษ

๑๒.สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

๑๓.สำนักงานเขตพญาไท

๑๔.โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

๑๕.โรงเรียนสวนบัว

๑๖.สมาคมนักวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

๑๗.สมาคมนักประชาสัมพันธ์แห่งประเทศไทย

๑๘.ชมรมอดีตข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ แล้วก็กรมประชาสัมพันธ์เป็น ๑๙ รวมทั้ง ช่อง ๑๑ ก็เป็น ๒๐ หน่วยงานครับ

หลวงตา นั้นฟังซิ ตั้ง ๒๐ หน่วยงาน มันมีแปลกอยู่ตรงที่ว่า เหล่านี้ส่วนมาก ๘-๙ แห่ง เกี่ยวกับเรื่องการเงินทั้งนั้น มีแต่การเงิน ๆ เต็มอยู่นี้หมด วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นละ ไม่ได้พูดอะไรมากละ หลวงตาไปนี่ก็ฝากท้องพระกับฝากคนในครัวซึ่งเป็นลูกศิษย์หลวงตา บัวทั้งนั้นนะ ฝากปากฝากท้องไว้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลายในอุดรฯ เรา แล้วทางโน้นถ้าได้ แล้วที่นี้บุญกุศลก็จะเข้าสู่หัวใจท่านทั้งหลาย อาหารการกินนั้นไหลเข้าท้องพระ เข้าใจไหม ก็เอามาจิ้งห็นี่ว่าไง พระท่านก็ฉัน บุญเป็นของเรา นั้นบุญก็เข้าหาเรา ตกลงไม่มีใครขาดทุนละนะ ต่างคนต่างได้กำไรด้วยกัน หลวงตาบัวถ้าขาดก็จะไปกินกรุงเทพฯ เข้าใจไหม กลับมาจะค่อยกินที่หลังเมืองอุดรฯ ก็มีเท่านั้นละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติบำเพ็ญ ครูปา อาจารย์อยู่ไม่อยู่ไม่สำคัญ ความดีความชั่วความรับผิดชอบเป็นของเราทุกคน นี้จะสำคัญมาก

หลวงตาบัวที่สอนพี่น้องทั้งหลาย ถอดออกมาจากหัวใจไม่ได้มีสงสัยเงาใดมุมใดเลย จึงได้พูด ดูกิริยาท่าทางพูดก็แล้วกัน ออกมาจากอะไร ถ้าไม่มีพลังมันออกได้อย่างนี้หรือ คนโกรธคนแค้นจะฆ่าเขาให้พินาศฉิบหาย ต้องเป็นคนที่มีกำลังใจเต็มไปด้วยความเคียดแค้นขาดสะบั้นไปเลย ไปทางไหนขาดไปเลย นี่คนเคียดแค้นด้วยกำลังใจ กำลังใจที่เคียดแค้นมากมีพลังมาก ทำลายได้หมด นี่พลังของธรรมเมื่อมีมากก็แบบเดียวกัน เป็นน้ำดับไฟ เทล่งจ้าก ๆ ๆ ลงไป สะอาดไปตาม ๆ กันหมด นี่คือธรรม กิริยาท่าทางของธรรมกับกิเลส ไม่ผิดกันในบุคคลคนเดียวกัน คือคนคนนี้ร่างกายของเรานี้เป็นเครื่องมือของทั้งกิเลสและธรรม ถ้าหมุนไปทางกิเลส กิเลสเป็นเจ้าของแล้ว ก็โลกพินาศไปได้เลย อย่างเขารบราฆ่าฟันกันจะเป็นอะไรไป ที่ไหนก็ตามนะ ออกจากอำนาจพลังแห่งความโกรธ ความเคียดแค้น แสดงว่าถึงความพินาศได้ไม่สงสัย นี่เรียกพลังของกิเลส มันออกแล้วเป็นไฟ

ที่นี้พลังของธรรมเป็นน้ำดับไฟ ไปที่ไหนรุนแรงเหมือนกัน แต่รุนแรงในลักษณะของน้ำดับไฟ เวลาไฟแสดงเปลวมากเท่าไร น้ำสาดลง ๆ ไฟก็สงบ ๆ ความทุกข์ก็สงบลงไปตาม ๆ กัน ให้เราพยายามเอาน้ำดับไฟคือบำเพ็ญความดีต้านทานความชั่วเสมอ เพราะความชั่ว คือกิเลสนั้นแหละเป็นผู้สร้างความชั่วขึ้นมา มันอยู่ในหัวใจของเรา ให้พยายามเอา

ธรรมที่อยู่ในหัวใจดวงเดียวกันนั้นระดับมัน ความคิดใดที่เป็นภัยแก่ตัวเราเอง ให้รับระดับด้วยธรรมที่มีอยู่ในหัวใจอันเดียวกัน เพราะกิเลสจะแสดงออกจากใจอันเดียวกัน

กิเลสก็ดี ธรรมก็ดีเกิดที่ใจอันเดียวกัน ฝ่ายไหนมีกำลังมาก ฝ่ายนั้นก็ทำหน้าที่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เช่น อย่างกิเลสมีกำลังมาก การสร้างความชั่วช้าลามกเป็นไปตามทางของกิเลสนี้ มันจะพุ่ง ๆ เลย ถ้ากิเลสมีกำลังมาก ทีนี้เมื่อธรรมมีกำลังมาก ต่อต้านกัน ๆ ความชั่วนี้ลดลง ๆ เรื่อย ๆ ไม่ทำ ๆ นี่คือธรรมต้านทานกิเลส ลดลงจนกระทั่งไม่ทำ จะทำแต่ความดีงาม ตื่นตามาเข้านี้ระลึกถึงธรรมก่อน พุทโธ ธัมโม สังโฆ ระลึกถึงคุณงามความดีประจำใจ แล้วก้าวเดินตามความระลึกถึงธรรมทั้งหลายนั้นให้เป็นธรรมล้วน ๆ ไป นี้เรียกว่าเป็นน้ำดับไฟในหัวใจของเราไปเรื่อย ๆ ต่อไปไฟก็ไม่แสดงเปลว ความทุกข์ทั้งหลายที่มันเผาอยู่ในหัวอกของเราทุกคน ๆ นั้น จะระงับลงไป เพราะมีธรรมเป็นเครื่องบำบัดรักษาหรือเป็นน้ำดับไฟ ถ้าไม่มีน้ำดับไฟแล้ว กองเล็กก็ตามเถอะไฟ มันจะส่งเปลวได้สูงมาก เพราะเชื้อของมันมีอยู่ทั่วไป ถ้ามีน้ำแล้วเชื้อมากเขื่อน้อยมันก็ดับของมันได้นั้นแหละ

ให้พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัตินะ เรื่องบุญเรื่องบาป ขอให้หยุดยั้งตัวเองว่า หลวงตาบวชนี้เชื่อบุญเชื่อบาป เอากิเลสที่อยู่ในหัวใจนี้ออกยก้นเลย มีพระพุทธเจ้าเท่านั้นที่แสดงทุก ๆ พระองค์แสดงเสียงเดียวกันว่ากิเลสคือ ความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะ ตัณหา นี่เป็นไฟกองใหญ่ ที่เกิดอยู่ในหัวใจสัตว์ นั้นฟังซิ ใครรู้ได้เมื่อไรว่าสิ่งเหล่านี้เป็นกิเลส แล้วมันอยู่ในหัวใจใครละ ผู้ที่ทำก็คือเรานั้นแหละถูกกิเลสบังคับให้ทำตามอำนาจของกิเลส แต่เราหาว่าไม่มันเป็นกิเลส ไม่มีใครรู้ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ดวงขึ้นมา แสดงอันนี้ว่าเป็นภัยเป็นมหากภัยมาตลอด ทุก ๆ พระองค์ไม่มีขัดแย้งกันนะ แล้วอะไรที่จะมาดับสิ่งเหล่านี้คือน้ำดับไฟ เอาธรรมเข้ามาระงับดับ

ความโลภ ฟังซิว่าเป็นกิเลส คือโลภจนไม่มีฝั่งมีฝาย ถึงกับทำความกระทบกระเทือนแก่ผู้อื่น ทำความเสียหายแก่ผู้อื่น นั้นเรียกว่าความโลภเป็นกิเลส แต่ความโลภความอยากได้ธรรมดาเรานี้ แม้แต่สัตว์เขาก็อยาก ท่านไม่เรียกว่าเป็นกิเลส ให้ระวังตัวโลกอันนี้ให้ดี การระงับดับความโลภนี้ ธรรมท่านเตือนว่านี่พอ ถึงวันตายมันก็มีพอเหมือนกัน พอ ๆ มีชีวิตเป็นอยู่จนกระทั่งถึงวันตายนี้พอแล้ว การเป็นอยู่ของเราพอเพียงเท่านั้น ลมหายใจของเราขาดสะบั้นไปเลยไม่มีเหลือ นี่มันมีวันตายนะ จะโลกไปถึงไหนนักร ให้เตือนเจ้าของอย่างนี้ คนทั้งโลกสัตว์ทั้งโลกนี้เกิดตายด้วยกันทั้งนั้น แล้วเมื่อถึงตายแล้วไม่มีใครบังคับ ให้ยับยั้งไม่ได้เลย ต้องตายด้วยกัน

แต่ก่อนตายนั้น ก็ขอให้ปฏิบัติตัวเองให้ดีเพื่อมีต้นทุนเข้าสู่ใจ ได้แก่คุณงามความดี เข้าสู่ใจ เพราะใจนี้จะเป็นผู้สมบรูณ์สมบูรณ์ ไปภพน้อยภพใหญ่ แล้วลงก็ใจนี้ อำนาจของกรรมชั่วมันผลักดันใจให้ลง กรรมชั่วเรานั้นแหละเป็นผู้ทำ เราทำด้วยความอยากของเรา เราไม่รู้ว่านั้นจะเป็นกรรมชั่วกลับมาเป็นความทุกข์ต่อเรา เราก็กทำไป หลวมตัวทำ พอทำลงไปอันนี้มันก็ตกลงไป เกิดได้ใจดวงนี้ คำว่าเกิดหมายถึงว่าไปอาศัยร่างนั้นร่างนี้นะ ตัวใจนี้เป็นผู้ท่องเที่ยวไปหาเกิดตามทีนั้นทีนี้ ที่อำนาจของกรรมบังคับให้เกิดในสถานที่ใดเกิดได้ทุกแห่ง โลกอันนี้ไม่มีอ้อมอ้อม

บรรดาสัตว์ที่จะเกิดไม่ได้ไม่มี เกิดได้ทั้งนั้น ตามแต่กรรมของเจ้าของที่ทำได้ประเภทใด จะไปเกิดตามกรรมนั้นแล ท่านพูดย่อ ๆ ไว้ว่า กมฺมํ สตฺเต วิภชตี ยทิตฺ ทินฺนปฺปณฺนิตํ กรรมย่อมจำแนกแจกสัตว์ ให้ประณีตเลวทรามต่าง ๆ กัน คำว่าสัตว์นี้ทั่วโลก แล้วไม่ก็ประเภท จะเป็นสัตว์ประเภทใดก็ตาม เพราะอำนาจแห่งกรรม สัตว์ดีสัตว์ชั่ว คนดีคนชั่ว เทวบุตรเทวดา ออกจากกรรมดีกรรมชั่วนั้นทั้งนั้น นี่ท่านจำแนกเอาไว้ เพราะใจนี้เป็นผู้ไปเกิดไปตายตลอดเวลา แม้ที่สุดไปตกนรกตั้งก็กัปกัลป์ แทนที่ใจนี้จะถูกไฟนรกเผาจนแหลกเป็นผุยผงไปเลย กลับไม่ตาย นั้นเห็นไหม พอพ้นจากกรรมนี้แล้ว ขึ้นมาเกิดได้อีก พ้นจากกรรมเสียจริง ๆ แล้ว ด้วยอำนาจแห่งกุศล ด้วยความรู้ตัวของเรา สร้างบุญกุศล พลิกบับฟาดไปสวรรค์นิพพาน ถึงสวรรค์พรหมโลก นิพพานไปเลย

ใจดวงนี้ ดับที่ไหนไม่เคยดับ ทีนี้พอไปถึงพระนิพพาน ดับไหมนิพพาน นี่ละใจดวงนี้ไปถึงที่ยุติแล้วหยุด ทีนี้การเกิดการตายไม่มีอีกแล้ว ท่านว่า ทุกข์ นตฺถิ อชาตสฺส ทุกข์ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด คือไม่เกิดเป็นเป็นพรหมนั้นพรหมนี้ ซึ่งเป็นการห้ามทุกข์หาบทุกข์อยู่ในนั้นแหละ ท่านไม่เกิดแล้วท่านไม่ตาย คือจิตดวงที่พอแล้ว นี่ละถึงว่าไม่มีฉิบหายนะจิตดวงนี้ ลงนรกก็ไม่ฉิบหาย ถึงนิพพานก็ไม่ฉิบหาย เป็นจิตดวงนี้ แต่ถึงนิพพานแล้วเรียกว่าพ้นจากกฎบังคับของวิภูจักร เรื่องของกิเลสสิ้นซากไปหมดแล้ว พระพุทธเจ้าถึงนิพพาน นิพพานํ ปรมํ สุขํ พระนิพพานเป็นสุขอย่างยอดเยี่ยม ไม่มีอะไรเสมอเหมือน

นี่ละจิตดวงนี้ เวลานี้มันกำลังสมบรูณ์สมบูรณ์ เกี่ยวกับเรื่องเกิด แก่ เจ็บ ตาย ไปเรื่อย ๆ มานี้ก็ภพเป็นชาติของเรา ที่พักในชาตินี้แหละ มาเกิดชาตินี้ เหมือนจะมาพักตรงนี้ก็ก่อนแล้ว ถ้าใครประมาท เอ้า สร้างความชั่วลงไป ย้อนลงไปอีกลงนรกอีก นั้น เกิดมาก็ครั้งก็หน ไม่มีคำว่าจิตว่าง จิตว่าง ครีล้าสมัย นรกไม่มี เภาได้ตลอดขึ้นชื่อว่านรก สวรรค์นิพพานก็เสริมสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากทุกข์มีความสุขได้ตลอดเช่นเดียวกัน ไม่มีทางใดครีล้าสมัย

ทางเป็นพื้นเป็นไฟคือทางชั่วทางนรกก็เผาได้ตลอด ไม่มีคำว่าครีวาล้ำสมัย ไฟนี้ดับไปแล้วหมดทุกอย่างนี้ไม่มี ทางข้างบนก็เหมือนกัน อยู่ที่ใจของเราผู้สร้าง

ตัวนี้แหละ เวลานี้มาพักชาตินี้เป็นมนุษย์ ออกจากนี้จะไปเป็นอะไรให้ถามตัวเอง การถามตัวเองต้องเอาธรรมเข้าไปเทียบนะ ถามด้วยความอยาก ก็เลสจะพาไปทางความชั่วอีกแล้วจมอีกนะ ถามเพื่อหาเหตุหาผลหาหลักหาเกณฑ์ เอาธรรมมาเป็นเครื่องเทียบเคียง ยึดธรรมเป็นหลัก พระพุทธเจ้าไม่พาสัตว์ตัวใดให้ล่มจม แม้ตัวเดียวไม่มี แต่กิเลสตัวไหนก็ตัวนั้น หมดโคตรแซงของมัน มีแต่กองตัมตุนทั้งนั้น สัตว์โลกจึงได้จมเพราะอำนาจของกิเลส ที่จะได้ล่มจมเพราะอำนาจของธรรมไม่เคยมี แล้วไม่เป็นที่เชื่อได้หรอก พวกเราเป็นยังไง พระพุทธเจ้าตรัสรู้มานี้มากขนาดไหน ไม่เคยสอนสัตว์โลกให้จมลงในนรกแม้แต่รายเดียว เรายังเชื่อไม่ได้หรือเชื่อพระพุทธเจ้า

แต่กิเลสตั้งแต่ปุ๋ยาตายายของมันลงมา โครตรแซงของมันมา มีแต่ประเภทที่ตัมตุน ๆ ให้สัตว์โลกจม เรายังเชื่อมั่นได้ลงคอบอยู่หรือ ลองไปถามตัวเองนะ ปัญหาเหล่านี้จะอยู่กับเรา เราจะเป็นผู้รับปัญหาข้อนี้ ถ้าเราผิดพลาดตามกิเลสไปอีกจมอีก ถ้าเราพิจารณาเอาธรรมมาเป็นเครื่องเทียบเคียง พระพุทธเจ้าลากเข็นขึ้นจากทุกข์ทั้งนั้น ทุก ๆ พระองค์ไปตามพระพุทธเจ้า เอ้า ทุกข์ก็ทุกข์ ทุกข์เพื่อศาสนาองค์เอก ทุกข์เพื่อพ้นทุกข์ไม่เป็นไร ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์อย่าทุกข์นะ ทำความเชื่อมั่นเป็นมหันตทุกข์ ถ้าทุกข์เพื่อทำความดี เอ้า ทุกข์ทุกข์อะไรก็ได้ แต่เพื่อความดีให้เอาอย่างนี้นะ เอาละวันนี้พอ จะให้ศีลให้พร

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com